

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **T. K.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 449/3, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 2. 2025, č. j. JMK 19849/2025, vedeném u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 32 A 11/2025, o žalobcem vznesené námitce podjatosti samosoudce JUDr. Petra Polácha,

t a k t o :

Soudce Krajského soudu v Brně JUDr. Petr Polách **není vyloučen** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 32 A 11/2025.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou podanou dne 16. 4. 2025 se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 2. 2025, č. j. JMK 19849/2025. Řízení o žalobě je Krajským soudem v Brně vedeno pod sp. zn. 32 A 11/2025 a věc byla přidělena k vyřízení samosoudci JUDr. Petru Poláchovi.

[2] Důvody podjatosti spatřuje žalobce v tom, že JUDr. Petr Polách jako soudce hodnotil jeho „*odbojovou protirežimní činnost*“ tak, že je „*kriminální živel s kriminální minulostí*“, a všechno, co žalobce a jeho rodina zažili, „*zamítl*“. Poté žalobce popisuje různé křivdy, které mu údajně způsobila StB, komunistický režim, udavači z dob komunistického režimu a další osoby, které údajně ovlivnily celý jeho život. Uvedené osoby žalobce podle jeho slov dlouhodobě šikanovaly a nyní jej „*jako spravedliví budou soudit*“. Žalobce však již neuvádí žádné další konkrétní tvrzení, které by bylo možné považovat za odůvodnění námitky podjatosti.

[3] JUDr. Petr Polách ve svém vyjádření k uplatněné námitce uvedl: „*Prohlašuji, že nemám žádný osobní poměr k věci ani osobě žalobce a na výsledku řízení nejsem nijak zainteresován. Okolnosti uváděné žalobcem nezakládají důvod k vyloučení mé osoby (...) při projednání a rozhodování této věci dle rozvrhu práce Krajského soudu v Brně.*“

[4] Nejvyšší správní soud posoudil vznesenou námitku podjatosti a dospěl k závěru, že není důvodná.

[5] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. „*[s]oudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování*

věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.“.

[6] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 odst. 1 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je tak nutno chápat jako výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě.

[7] Poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci, zejména v případech, kdy by mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen na svých právech. Poměr soudce k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být založen např. příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, může jít i o vztah ekonomické závislosti apod., příp. naopak v situaci, kdy je vztah soudce k účastníkovi řízení či jeho zástupci zjevně nepřátelský. Právě k tomuto důvodu patrně směřuje žalobce v projednávané věci, když tvrdí, že JUDr. Polách o něm uvedl, že je „*kriminální živel s kriminální minulostí*“.

[8] V této souvislosti Nejvyšší správní soud poznamenává, že podjatost jako výlučně subjektivní vztah soudce k věci či účastníkům již z povahy věci nelze jednoduše prokázat. Proto je třeba přistoupit k vyloučení soudce i tehdy, pokud se on sám podjatým necítí, avšak na základě objektivních okolností lze mít pochybnost o jeho nepodjatosti (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 27. 11. 1996, sp. zn. I. ÚS 167/94). Ústavní soud však rovněž zdůraznil, že je třeba vycházet z objektivních okolností, nikoli pouze ze subjektivního hlediska účastníků řízení (srov. nálezy ze dne 3. 7. 2001, sp. zn. II. ÚS 105/01).

[9] Aby však bylo možné hodnotit tvrzený výrok JUDr. Petra Polácha na adresu žalobce (tj. to, že žalobce údajně označil za „*kriminální živel s kriminální minulostí*“) z uvedených hledisek, musel by žalobce nejprve prokázat, že se takto JUDr. Petr Polách skutečně vyjádřil. Důkazní břemeno ke konkrétnímu skutkovému tvrzení nese ten, který toto tvrzení uplatňuje, tedy žalobce. Žalobce však k prokázání pravdivosti svého tvrzení nenavrhл provedení žádných důkazů. Jeho tvrzení tudíž zůstalo pouze v rovině ničím nepodložené spekulace, proto nemohlo představovat objektivní okolnost, která by zpochybňovala nepodjatost JUDr. Polácha.

[10] Pokud žalobce zároveň naznačuje, že JUDr. Petr Polách jakožto soudce rozhodl pro něj nepříznivě v blíže neurčených jeho předchozích věcech, Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že podle citovaného § 8 odst. 1 s. ř. s. nemohou být důvodem podjatosti nejen okolnosti, které „*spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci*“, ale také ty, které se týkají „*jeho rozhodování v jiných věcech*“.

[11] Nejvyšší správní soud neshledal, že by byly v nynější věci prokázány jakékoli pochybnosti o nepodjatosti JUDr. Petra Polácha, rozhodl tedy o tom, že JUDr. Polách nebude vyloučen z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 32 A 11/2025.

pokračování

Poučení:

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 17. července 2025

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu